

Notat

10. oktober 2018

Redegørelse vedr. IMFC-mødet 12.-13. oktober 2018

I forbindelse med årsmøderne i den Internationale Valutafond (IMF) og Verdensbanken 12.-14. oktober 2018 på Bali, Indonesien, afholdes møde i den Internationale Monetære og Finansielle Komité (IMFC), som er den rådgivende ministerkomité for IMF. IMFC-mødet foregår 12. og 13. oktober og vil blive ledet af komitéens formand, Sydafrikas centralbankchef Lesetja Kganyago.

Danmark repræsenteres på IMFC-mødet af Sverige, som har formandsskabet for den nordisk-baltiske valgkreds i IMF. Sverige ventes på mødet at afgive et indlæg på baggrund af en fælles skriftlig erklæring fra valgkredsen til IMFC. EU-landene afgiver også en fælles skriftlig erklæring til IMFC.

Udviklingen i verdensøkonomien

IMF skønner i oktoberudgaven af World Economic Outlook, at den globale aktivitet i både 2018 og 2019 vil stige med 3,7 pct., *jf. tabel 1*. Skønnet for væksten i verdensøkonomien er i begge år nedjusteret med 0,2 pct.-point i ift. prognosen fra april, hvilket dels afspejler overraskende svagere vækst i flere store avancerede økonomier i første del af 2018 sammenlignet med 2017, dels svagere vækstforventninger i en række centrale emerging markets og udviklingslande i lyset af gradvist strammere internationale kreditvilkår, geopolitiske spændinger og højere oliepriser.

IMF forventer at den globale vækst vil begynde at aftage over de kommende år. I *de avancerede økonomier* ventes tiltagende kapacitetsbegrænsninger, aftagende finanspolitisk stimulus i USA og normalisering af pengepolitikken (stigende renter) at reducere væksten til det potentielle niveau, som vurderes at ligge godt under de gennemsnitlige vækstrater som observeredes før krisen. I *emerging markets og udviklingslande* er de mellemfristede vækstforudsætninger blandede, og i særligt Mellemøsten, Latinamerika og Afrika syd for Sahara er forventningerne præget af behovet for diversificering af økonomierne, betydelige finanspolitiske konsolideringsbehov eller krige og konflikter. IMF skønner, at mere end 45 emerging markets og udviklingslande, som står for omkring 10 pct. af den globale vækst, i perioden frem mod 2023 vil opleve lavere vækstrater målt per indbygger end i de avancerede økonomier, hvilket vil indebære at de falder tilbage i deres relative levestandard.

I *eurområdet* ventes lempelig pengepolitik, privat forbrug og høj jobskabelse at opretholde en stærk samlet efterspørgsel i økonomien, som dog ventes aftagende over de kommende år. IMF skønner at væksten vil aftage fra 2,4 pct. i 2017 til 2,0 pct. i år (nedjusteret 0,4 pct.-point), især som følge af svagere vækst i begyndelsen af året, end tidligere skønnet. Væksten skønnes i 2019 at aftage yderligere en smu-

le til 1,9 pct. i 2019 (nedjusteret 0,1 pct.-point). Vækstskønnene er generelt nedjusteret for de fleste eurolande. I både Tyskland (1,9 pct. i 2018 og 2019) og Frankrig (1,6 pct. i 2018 og 2019) ventes væksten at aftage en del i år, hvilket bl.a. afspejler svagere eksport og industriproduktion samt svækkede korttidsindikatorer. I Italien ventes også en svagere vækst på 1,2 pct. i 2018 faldende til 1,0 i 2019 som følge af svækket indenlandsk og udenlandsk efterspørgsel samt usikkerhed om den nye italienske regerings økonomiske politik. Spanien (2,7 pct. i 2018 og 2,2 i 2019) ventes at opleve den højeste vækst blandt de store eurolande. På mellem- langt sigt ventes afdæmpet vækst i euroområdet på 1,4 pct., nogenlunde svarende til skønnet for den potentielle vækst, især som følge af svag produktivitetsvækst og aldring.

Uden for euroområdet ventes væksten i UK at svækkes til 1,4 pct. i år, hvorefter den ventes stige en smule i 2019 (1,5 pct.). Udsigterne på mellemlangsiget peger på en vækst omkring 1,6 pct., negativt påvirket af de forventede højere handelsbarrierer som følge af Brexit. Mens IMF antager at toldsatserne over for EU forbliver på nul efter Brexit, antages en moderat stigning i de øvrige ikke-toldrelaterede handelsomkostninger.

Tabel 1
Skøn for BNP-vækst fra World Economic Outlook, oktober 2018

Pct.	Prognose			Ændring ift. april ¹	
	2017	2018	2019	2018	2019
Verden	3,7	3,7	3,7	-0,2	-0,2
Avancerede økonomier	2,3	2,4	2,1	-0,1	-0,1
USA	2,2	2,9	2,5	0,0	-0,2
Euroområdet	2,4	2,0	1,9	-0,4	-0,1
<i>Tyskland</i>	2,5	1,9	1,9	-0,6	-0,1
<i>Frankrig</i>	2,3	1,6	1,6	-0,5	-0,4
<i>Italien</i>	1,5	1,2	1,0	-0,3	-0,1
<i>Spanien</i>	3,1	2,7	2,2	-0,1	0,0
Japan	1,7	1,1	0,9	-0,1	0,0
UK	1,7	1,4	1,5	-0,2	0,0
Danmark	2,3	2,0	1,9	0,0	0,0
Emerging markets og udviklingslande	4,7	4,7	4,7	-0,2	-0,4
Rusland	1,5	1,7	1,8	0,0	0,3
Kina	6,9	6,6	6,2	0,0	-0,2
Indien	6,7	7,3	7,4	-0,1	-0,4
Brasilien	1,0	1,4	2,4	-0,9	-0,1

1) Ændring i forhold til World Economic Outlook, april 2018.

Kilde: IMF's World Economic Outlook, oktober 2018.

Væksten i *USA* ventes at toppe på 2,9 pct. i 2018 (uændret skøn i forhold til april), understøttet af procykliske finanspolitiske lempelser og fortsat lempelige

kreditvilkår trods gradvis pengepolitisk stramning. Væksten ventes at falde til 2,5 pct. i 2019 (nedjustering med 0,2 pct.-point) derefter gradvist aftage til 1,9 pct. i 2010 i takt med at de finanspolitiske lempelser aftrappes. Stærk indenlandsk efterspørgsel ventes at skubbe økonomien op over kapacitetsgrænsen samt øge importen og det allerede eksisterende betalingsbalanceunderskud. På mellemlangt sigt ventes væksten at falde til 1,4 pct., hvilket er under IMF's skøn for det potentielle væksthiveau på 1,7 pct.

I *Kina* ventes væksten gradvist at aftage fra 6,9 pct. i 2017 til 6,6 pct. i år og 6,2 pct. i 2019. Den faldende vækst afspejler aftagende udenlandsk efterspørgselsvækst og nødvendige stramninger af den finansielle regulering. Væksten i 2019 er nedjusteret med 0,2 pct.-point i forhold til aprilprognosen som følge af negative effekter på økonomien af de seneste toldforhøjelser. Væksten ventes at aftage yderligere mod 5,6 pct. på mellemlangt sigt i takt med den gradvise omstilling af kinesisk økonomi til et mere holdbart vækstspor med fortsat håndtering af finansielle risici og miljømæssige tiltag. I *Indien* ventes høj og stigende vækst både i år (7,3 pct.) og næste år (7,4 pct.), hvilket er lidt lavere end landets mellemfristede vækstpotentiale, som IMF skønner til 7¾ pct. *Brasilien*, som var i dyb recession i 2015 og 2016, ventes at vokse med 1,4 pct. i 2018 (nedjusteret med 0,9 pct.-point som følge af omfattende strejker i landet samt generelt strammere kreditvilkår), stigende til 2,4 pct. i 2019, særligt drevet af stigende indenlandsk efterspørgsel. Også i *Rusland* ventes øget vækst i år og næste år på 1,7 pct. hhv. 1,8 pct., understøttet af højere oliepriser og stigende indenlandsk efterspørgsel. IMF vurderer imidlertid at det mellemfristede vækstpotentiale i Rusland fortsat er afdæmpet (1,2 pct.) i fravær af strukturelle reformer.

Risici

IMF vurderer, at det *samlede risikobillede for verdensøkonomien på kort sigt* er skiftet til den negative side. Potentialet for positive overraskelser på kort sigt er grundlæggende ebbet ud,¹ ikke mindst i lyset af det reducerede vækstmomentum, langsom implementering i mange lande af de anbefalede strukturelle reformer, strammere kreditvilkår i særligt emerging markets og udviklingslande. Samtidig finder IMF, at flere af de negative risici, som fremhævedes i apriludgaven af WEO, er blevet mere udtalte eller endda delvist har materialiseret sig. Det gælder særligt de stigende handelskonflikter og kapitaludstrømninger fra emerging markets med svage betalingsbalancepositioner og øget politisk risiko, herunder Argentina og Tyrkiet.

IMF vurderer, at de øgede handelskonflikter og et potentielt skift væk fra det multilaterale og regelbaserede handelssystem udgør en central risiko for verdensøkonomien. Yderligere optrapning af de igangværende handelskonflikter og den dertil hørende stigende politikusikkerhed kan påvirke tilliden blandt virksomheder og i den finansielle sektor, medføre finansiel markedssuro og påvirke de globale inve-

¹ IMF pegede i aprilprognosen på, at fortsat høj erhvervs- og forbrugertillid og forventning om højere profabilitet i de private virksomheder kunne føre til styrkede investerings- og ansættelsesplaner, også i lyset af eventuelt større kapacitet på arbejdsmarkedene end tidligere skønnet. Samtidig vurderedes den igangværende genopretning af de private investeringer at kunne medføre stigende produktivitet og dermed højere vækstpotentiale.

steringer og handlen negativt. Øgede handelsbarrierer vil afbryde virksomhedernes globalt tæt knyttede værdikæder og bremse udbredelsen af ny teknologi, hvilket ultimativt kan hæmme den globale produktivitet og resultere i lavere velfærd. Øgede importrestriktioner vil ramme lavtlønnede husholdninger uforholdsmæssigt hårdt, da en relativt større andel af disse husholdningers udgifter bruges på importerede forbrugsgoder.

Hertil peger IMF på, at de aktuelt lempelige globale kreditvilkår hurtigt kan strammes, især i tilfælde af en mere aggressiv stramning af pengepolitikken i de avancerede lande (fx kan den procykliske finanspolitik i USA øge inflationen og udløse hurtigere rentestigninger fra den amerikanske centralbank) eller som følge af materialisering af andre risici, der påvirker markedsforventningerne og risikovilligheden. Sådanne begivenheder kan afsløre økonomiernes sårbarheder, som er opbygget over årene.

De *mellemfristede risici* er ligesom i forårets prognose fortsat negative. Risici kommer især fra fortsat opbygning af finansielle sårbarheder og implementering af uholdbare økonomiske politikker – herunder procyklisk finanspolitik i USA og blandede fremskridt med reformer og finanspolitisk konsolidering i euroområdet – i lyset af dæmpede vækstforventninger, stigende ulighed og aftagende tiltro til traditionelle politikker, herunder frihandelsdagsordenen. Dertil kommer ikke-økonomiske risici, herunder geopolitiske spændinger. Det begrænsede økonomisk-politiske råderum i mange avancerede lande og emerging markets til at kunne imødegå et økonomisk tilbageslag trækker yderligere i retning af bekymring for materialisering af de negative risikoscenarier.

Den globale økonomisk-politiske dagsorden, herunder IMF's rolle

Drøftelserne på IMFC-mødet ventes at tage afsæt i den traditionelle synteserapport ("Global Policy Agenda") fra IMF's administrerende direktør, Christine Lagarde. Synteserapporten sammenfatter vurderingerne og anbefalingerne fra IMF's centrale bilaterale og multilaterale overvågningsrapporter² og udstikker prioriteterne for IMF's arbejde.

Overskriften for synteserapporten er "*Rising Risks: A Call for Policy Cooperation*", og drøftelserne i IMFC ventes bl.a. at fokusere på, at tiden er inde til at genopbygge finanspolitiske råderum, styrke økonomiernes finansielle modstandsdygtighed og implementere strukturelle reformer, der sikrer højere og mere inklusiv vækst. Samtidig er samarbejde afgørende for at håndtere voksende handelskonflikter og sikre fortsat åben global handel. Det kræver modernisering af det multilaterale, regelbaserede handelssystem og håndtering af de globale ubalancer. Samtidig skal der sikres et stærkt, kvotebaseret og velfinansieret IMF i centrum for det globale finansielle sikkerhedsnet.

---

² World Economic Outlook, Global Financial Stability Report og Fiscal Monitor.

Politiske prioriteter

I lyset af den fortsat stærke globale vækst og de tiltagende risici og sårbarheder, finder IMF det vigtigt at der nu gennemføres politikker, som genopbygger de finanspolitiske råderum, styrker modstandsdygtigheden af økonomierne og den finansielle sektor samt sikrer fremskridt med strukturelle reformer. Det vindue den økonomiske genopretning har sikret i forhold til at reducere risici og fremme økonomiernes mellemfristede vækstpotentiale, er ifølge IMF ved at lukke til. Samtidig er den svækkede opbakning til multilateralisme med til at fremme politik-usikkerhed i en tid, hvor netop styrket globalt samarbejde er det, der er behov for, for at sikre inklusiv vækst.

Udfordringerne indebærer ifølge IMF, at mange lande skal prioritere at *reducere gælden og opbygge de finanspolitiske råderum*, samtidig med at der fortsat sikres en vækstunderstøttende finanspolitik samt øget kvalitet og styring af infrastruktur. Den lempelige pengepolitik i mange avancerede lande bør gradvist normaliseres på en velkommunikeret måde i takt med at inflationen nærmer sig de officielle målsætninger. IMF finder det vigtigt, at der sikres en passende sammensætning af den økonomiske politik, så den på en vækstunderstøttende måde bidrager til at reducere de store og vedvarende betalingsbalanceunderskud og -overskud.

IMF finder det afgørende, at den *finansielle modstandsdygtighed* styrkes inden de internationale kreditvilkår strammer yderligere. Det indebærer færdiggørelse af de globale reformer af den finansielle regulering. I nogle avancerede lande vil håndtering af de tilbageværende lommer af sårbarhed kræve oprydning af balancerne i den finansielle sektor. Mange emerging markets og udviklingslande bør reducere deres sårbarhed over for strammere internationale kreditvilkår, store valutakursudsving og kapitaludstrømninger. Fremskridt er også nødvendige for at tilpasse den finansielle regulering til de igangværende strukturelle forandringer, herunder i lyset af fintech.

Samtidig er det ifølge IMF vigtigt, at opmærksomheden ikke fjernes fra *de mere langsigtede udfordringer*, men at den gunstige økonomiske situation udnyttes til gennemføre strukturelle reformer og politikker, som sikrer højere og mere inklusiv økonomisk vækst. IMF-analyser understreger, at sunde og sammenhængende politikker kan bidrage til både at understøtte teknologisk forandring og hjælpe de, som oplever at være ladet tilbage. Styrket governance og bekæmpelse af korruption er også afgørende for at sikre højere og mere inklusiv vækst.

IMF opfordrer til, at landene styrker samarbejdet for at modernisere det multilaterale handelssystem i WTO og i fællesskab adresserer de udfordringer, som går på tværs af grænserne. Åben handel og adgang til global finansiering har resulteret i betydelige fordele for den globale økonomi, men fordelene er ikke kommet alle til gode i samme omfang, og nu truer den vigende opbakning til multilateralisme netop de opnåede fælles fordele.

IMF's rolle

IMF vil fortsat fokusere på at rådgive landene og assistere dem i at sikre en passende *sammensætning af de økonomiske politikker*, der passer til de landespecifikke udgangspunkter. Nylige analyser af finanspolitiske råderum og de offentlige sektorer balancer vil sammen med IMF's løbende overvågning af de globale ubalancer, valutakurser og kapitalbevægelser ligge til grund for IMF's anbefalinger til de enkelte lande. IMF vil understøtte landes håndtering af store og omskiftelige kapitalbevægelser med afsæt i IMF's institutionelle holdning til kapitalbevægelser, et styrket overblik over landes makroprudentielle politiktiltag samt udbredelse af landes erfaringer med tiltag, der har til formål at påvirke kapitalbevægelser.

IMF vil støtte tiltag, der kan medvirke til håndtering af *tiltagende handelskonflikter* inden for rammerne af et styrket, regel-baseret, multilateralt handelssystem, og IMF vil fremme mere åben handel, herunder inden for serviceydelse og e-handel. IMF vil analysere de makroøkonomiske konsekvenser af øgede toldsatser, øge indsigten i de afsmittende virkninger af forvridende handelspolitikker samt skabe klarhed om, hvad der driver landes handelsubalancer. Samtidig vil IMF fortsat opfordre til *samarbejde om de globale finansielle og skatterelaterede udfordringer*.

IMF vil understøtte landenes håndtering af *teknologiske fremskridt og digitalisering*, som udgør både muligheder og udfordringer. I samarbejde med Verdensbanken har IMF udviklet en "Bali Fintech Agenda", som søger at fremhæve muligheder, potentielle risici og centrale nationale og internationale politikovervejelser relateret til fintech, baseret på landes erfaringer. Teknologi og demografiske ændringer påvirker økonomierne og fremtidens arbejdsmarked, og IMF vil i samarbejde med det kommende japanske G20-formandskab for 2019 analysere de makroøkonomiske og finanspolitiske konsekvenser af bl.a. aldring.

IMF vil i lyset af de *stigende gældsudfordringer i lavindkomstlande* samarbejde med Verdensbanken om at fremme både kreditorers og debitorers ansvar for at sikre holdbar låntagning, herunder med udgangspunkt i styrket gennemsigtighed i landenes gæld og ved at understøtte øget indenlandsk ressourcemobilisering. IMF's og Verdensbankens ramme for gældsholdbarhedsvurderinger i lavindkomstlandene er blevet styrket i de senere år og udgør et centralt redskab til at vurdere og afbøde gældsproblemer, herunder via styrket gældsdatadækning og -transparens.

Endvidere vil IMF understøtte landenes fremskridt i forhold til opfyldelse af de *globale udviklingsmål (2030-målene)*, herunder på baggrund af analyser af behovet for investeringer i sundhed, uddannelse og infrastruktur. IMF-staben vil fortsat støtte *G20's partnerskab med Afrika ("Compact with Africa")* med henblik på at katalysere private investeringer, der kan generere holdbar lokal beskæftigelse i partnerlandene. IMF vil bidrage med rådgivning til landes implementering af klimarelaterede tilpasnings- og afbødningsstrategier under *Parisaf-talen fra 2015*.

IMF vil over de kommende år gennemføre *evalueringer og tilpasninger af centrale dele af institutionens overvågnings- og udlånsrammer*. I 2020 gennemføres større evalueringer af IMF's bilaterale og multilaterale overvågningsrammer, herunder i forhold til den

finansielle sektorovervågning. Samtidig arbejdes på at styrke IMF's overvågning af globale risici via evaluering af rammerne for gældsholdbarhedsvurderinger i avancerede lande og emerging markets, og den forestående evaluering af IMF's strategi for bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering vil understøtte finansiell integritet og modstandskraft i lyset af bl.a. teknologisk innovation. Baseret på bl.a. erfaringerne fra de seneste IMF-støttede låneprogrammer ventes gennemført en større evaluering af IMF's rammer for lånebetingelser (konditionaliteter), ligesom IMF vil skulle evaluere de låneinstrumenter, som IMF stiller til rådighed for særligt lavindkomstlande. For at kunne hjælpe lande med at beskytte sårbare grupper vil der søges udviklet en strategisk ramme, som kan styre IMF's engagement i forhold til sociale udgifter og beskyttelsesprogrammer.

Parallelt hermed og med udgangspunkt i de stigende negative risici for verdensøkonomien vil arbejdet fortsætte med at *opretholde et stærkt, kvotebaseret og velfinansieret IMF* i centrum for det globale finansielle sikkerhedsnet, herunder via en tilpasning af IMF's samlede permanente kvoteressourcer og af landenes stemmefordeling (den seneste blev vedtaget i 2010), så de afspejler deres relative positioner i verdensøkonomien. Målet er, at dette arbejde skal være gennemført senest i forbindelse med IMF-årsmødet i oktober 2019.

Nordisk-baltiske synspunkter

Den nordisk-baltisk IMF-valgkreds' skriftlige erklæring til IMFC-mødet ventes at have følgende hovedbudskaber:

Multilateralt samarbejde er fortsat afgørende

- Det **multilaterale og regelbaserede samarbejde** har tjent den globale økonomi godt i flere årtier. De nordiske og baltiske lande tager skarpt afstand fra unilaterale handelsrestriktioner og bevægelser væk fra det multilaterale regelbaserede handelssystem. Vi forpligter os til at styrke og forbedre de fælles regler og praksis.
- Hurtige **teknologiske forandringer**, digitalisering og fintech har potentiale til at øge produktivitet, vækst og levestandard. Internationalt samarbejde og frihandel kan bidrage til at styrke de langsigtede fordele ved teknologiske fremskridt. Sunde og målrettede strukturreformer, der understøtter markedsfleksibilitet, bør omfavnes. Samtidig bør der være opmærksomhed på de potentielle tilpasningsudfordringer og gennemføres politikker, der gør det muligt for arbejdsstyrken at tilpasse sig.

Alle bør bidrage til global stabilitet og vækst ved at holde orden i eget hus

- Den globale økonomiske vækst er stærk, men trusler mod den åbne globale handel og mindre synkroniserede vækstudsigter har dæmpet de globale vækstforventninger. Tiden er inde til at **genopbygge finanspolitiske råderum** og styrke økonomiernes modstandskraft. Der bør gennemføres strukturreformer, der styrker vækstpotentialet og sikrer mere inklusiv vækst. Procyklisk finanspolitik, der øger risici og ubalancer, bør undgås.

- **Lempelig pengepolitik** understøtter fortsat økonomien hvor inflationen er under det ønskede niveau. I lande med stigende inflationspres bør pengepolitisk normalisering gennemføres gradvist, være velkommunikeret og tage hensyn til potentielle risici i forhold til økonomisk og finansiel stabilitet. Høje aktivpriser kombineret med høje eller stigende gælds niveauer øger risikoen for pludselige markedskorrekationer og udgør en risiko for den finansielle stabilitet. Handelskonflikter kan forværre disse risici.
- Styrkede tiltag og øget international koordination er nødvendigt for at **bekæmpe hvidvask**, hvilket de seneste alvorlige eksempler i den nordisk-baltiske region og i andre jurisdiktioner viser. Vi ser frem til den kommende evaluering af IMF's strategi for bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering.
- De hidtidige fremskridt med den **finansielle regulering** skal sikres ved at sikre fuld, rettidig og konsistent implementering af aftalte internationale reformer. Nye finansielle forretningsmodeller og fintech bør indlemmes i den eksisterende finansielle regulering på en måde, der er proportional med de relaterede risici.

IMF skal tilpasse sig skiftende udfordringer i det finansielle landskab

- Nordisk-baltisk valgkreds er en stærk støtte af IMF som den centrale institution i det **globale finansielle sikkerhedsnet**. IMF bør, med beslutninger forankret i bestyrelsen og IMFC, fortsat spille en unik rolle i forhold til at rådgive lande om håndtering af landespecifikke udfordringer. Dette indebærer også at analysere de muligheder og risici, der er forbundet med nye globale tendenser.
- IMF skal forblive en **stærk fortaler for fordelene ved frihandel og åbne markeder**, understøttet af relevante analyser og empirisk arbejde. Tidlig identificering af risici og mulige afsmittende virkninger af landes økonomiske og finansielle politikker bør forblive centralt for IMF's overvågningsarbejde.
- Nordisk-baltisk valgkreds støtter, at IMF's arbejde udvides til også at omfatte **strukturelle temaer** som indkomstulighed, ligestilling, ungdomsarbejdsløshed og klimaforandringer, i det omfang at det vurderes at være makrokritisk for IMF-landene. Arbejdet på dette område bør videreudvikles inden for rammerne af IMF's nuværende mandat.
- De nordisk og baltiske lande støtter **"Bali Fintech Agenda"**, som giver en bred beskrivende ramme for fintech-landskabet og indeholder centrale spørgsmål og problemstillinger for beslutningstagere, både nationalt og internationalt. IMF bør bidrage til at øge forståelsen af muligheder, udfordringer og risici forbundet med fintech-udviklingen. Tæt samarbejde mellem alle relevante standardsættende organer er vigtigt, med IMF i en støttende, analytisk rolle.
- Det stigende antal udviklingslande i **akutte gældsrelaterede problemer**, eller med betydelig risiko herfor, er et stort problem. IMF har sammen med Verdensbanken en central rolle i håndteringen af gældsudfordringer via overvågning og politikanbefalinger, teknisk bistand samt låneprogrammer. Det er vigtigt, at IMF assisterer lavindkomstlande med kapacitetsopbygning, herunder gældsregistrering og ansvarlig gældshåndtering. IMF spiller også en vigtig rolle

i indsamling, overvågning og formidling af gældsinformation samt i arbejdet med at fremme holdbart udlån og låntagning, som er et fælles ansvar for debitorer og kreditorer.

- Nordisk-baltisk valgkreds støtter IMF's hensigt om at etablere klare strategiske rammer for sit engagement i **social beskyttelse**. Der bør sikres klarhed i forhold til omfang, formål og grænser for IMF's engagement i social beskyttelse.

Globale udfordringer kræver et stærkt og legitimt IMF

- De nordisk-baltiske lande er betydelige finansielle bidragsydere til IMF og er fortsat parate til at arbejde for en færdiggørelse af **15. tilpasning af IMF's kvoter og stemmer** inden for den aftale frist. Den nuværende formel til bestemmelse af landenes kvote- og stemmeandele i IMF er resultatet af et nøje kalibreret kompromis fra 2008, som balancerer landenes interesser på tværs af størrelse, udviklingsniveau og grad af økonomisk åbenhed. Formlen er fortsat effektiv i forhold til at opfange landes skiftende positioner i verdensøkonomien og facilitere betydelige skift i kvoteandele i retning af dynamiske økonomier, herunder vækstøkonomier og udviklingslande. Særligt Kina skiller sig ud med en særlig høj grad af underrepræsentation i IMF.
- De nordisk-baltiske lande støtter et **stærkt, kvotebaseret og velfinansieret IMF** og er parate til at støtte en kvotestigning som led i 15. kvotetilpasning. Nogle landes betydelige underrepræsentation som målt ved den nuværende kvoteformel, bør håndteres i tilpasningen. IMF's kvoteressourcer bør kunne dække IMF-udlån i de fleste potentielle scenarier med IMF's stående kreditfacilitet, NAB, som den primære bagstopper. Vi har støttet forøgelse af IMF's udlånskapacitet, når der har været et behov. Det er vores intention fortsat at gøre dette så længe der sikres en passende sammenhæng mellem finansielle bidrag og repræsentation.